

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1616**

§. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43347

§. I.

DEVS infans in Betlehem natus, in anima ^{17. Decēb.}
 etiam D. V. nascatur: solus enim ille nouit ^{1576.}
 eius festa benè celebrare: in cuius anima
 fit internè, quod exteriùs ostenditur. Non cogita-
 bam ad V. D. scribere, tam parum assuetum ha-
 bentem cor suum ad abnegationem propriæ vo-
 luntatis, vt offensionem potius reputet, quàm ob-
 sequium, si literas accipiat, quæ ad eam abnegan-
 dam vrgeant. Det ipse Deus maiorem animum, ac
 desiderium, eandem propriam voluntatem per-
 sequendi. Amen, Amen, Amen.

OPULENTIA instantium festorū, & egestas,
 qua intelligo laborare D. V. humilitatem ad ea-
 dem celebranda, mihi persuaferunt, quod hac vi-
 ce saltem gaudebis potius, quàm dolebis, his ac-
 ceptis Monitis.

PERPENDERIT procul dubio D. V. in elap-
 so Sancto hoc Aduentus tempore insigne Dei er-
 ga nos beneficium, quo vult ad nos venire; & ani-
 mæ foelicitatem, quæ promerebitur eum apud se
 in domo propria videre: & quoniam spero de e-
 ius misericordia, quòd V. D. eum videbit, & cum
 eo gaudebit: visum mihi est monere, eum huius
 esse ingenij, (si velis multum illi placere) vt sta-
 tim atque in mundo natum videris, ad eum ac-
 cedas, siquidem ipse pro te etiam venit inter cæ-
 teros, quos honorare, & sua præsentia recreare
 vult: & vt studeas te totam in spectaculum illud
 sanctum, quod ante oculos fidei tuæ videbis, trās-
 formare, sicut faciebat grex ille Iacob, in eas vir-
 gas, quas ante se habebat. Nam quod spectaculum

D d 5 adm-

» admirabilius, quam Deum ipsum fieri infantem,
 » Angelis stipatum, & pannis inuolutum? Discas
 » ex eius Magisterio (siquidem exemplum eius quod
 » lux nostra) salutarem scientiam te humiliare,
 » di; teque ex corde à propria opinione, & a
 » estimatione dei sciendi, & exuendi ab omnibus
 » bus praesentibus: (vereor, enim, ne te non
 » tis ab illis expedias) & sic demum te ad
 » ius imitationem (vt magis illum allicias) tra
 » ctandi, quasi in omnium hominum esses obli
 » uione, omnibus esses crucifixa & contem
 » pta; imò neque hoc simpliciter attendas; sed
 » vt magis gaudeas, quòd videas te illustrari &
 » honorari ex insignibus Domini tui. Cogita
 » quòd quamuis tanta ipse nostri gratia praes
 » stiterit: adhuc nos non studeamus illi placere;
 » sed eum potius contristemus, adeoque affligi
 » mus, vt cogamus in ipso praesepio flere. O
 » scelus ab omnibus creaturis detestandum! quòd
 » te, Domine, flere faciamus? & tamen adeo
 » parum curemus, vt neque in eius cogitatione di
 » & libèter hærere velimus? Hæc duo magnâ S. Cy
 » priano admiratione adferebât: alterum quòd Deo
 » multa ex seipso hominibus dederit; homines vero
 » parum ex se ipsis Deo; multa ipse bonitatis suae ma
 » nifestauerit in eo quod fecit: ex qua tamen boni
 » tate parum nos profecerimus; alterum cœdium &
 » morositas, qua imus ad Christum, scientes, eum
 » esse nobiscum; & celeritas, qua ipse viam percuc
 » rit, vt ad nos perueniret. Desseamus, Domine, du
 » ritiem & cæcitatem nostram; & æternum Patrem sup
 » plices oremus, vt qui filium suum nobis dedit, dimit
 » tatur quoque mittat spiritum, quòd possimus rectè illi
 » serui.

feruire, ac placere, & humiliter reuereri, & cū
 hic sit ignis, quem ipse misit in mundum, vt ipsius
 amore accenderetur: petamus ad nostra etiam
 corda mitti, vt ea inflāmet: non, n. profuerit ipsum
 in mūdū venisse, nisi etiam ad ea perueniat. Vi-
 uamus igitur in posterum desolati & afflicti: si-
 quidem videntes, nos à tanto tamque benigno
 Domino amari, isto tamen igne non vrimur. Hor-
 reamus vitā, quæ non collocatur in reddendo de-
 bito nostro penso. Quis nobis prospiciet? ad quem
 ibimus, vt nobis medeatur? redeamus iterum ad
 æternum eius Patrem, primamque petitionem
 nullies repetamus. Accedamus ad ipsummet
 IESVM: vt qui veniet Saluator noster, hoc erga
 nos præstet officium: accedamus ad Spiritum san-
 ctum, vt eum in nobis clarificet; ad rusticos
 pastores, vt nos doceant; ad matrem eius sanctif-
 simam, & S. Ioseph, vt pudore nos suffundant.
 Quid fecerint illi, eorum Domino iacenti in præ-
 sepio? quid eorum oculi aspexerint! quid eorum
 corda cogitauerint! ibi (ait S. Cyprianus) non e-
 rant panni preciosi: & si fuissent, non habuissent
 spectatores: nam infans iacens in præsepio, om-
 nium oculos, & corda ad se trahebat: vt nollent
 effūdere se ad quærendum in creaturis solatium,
 quod præstantius, & ex omnibus simul inuenie-
 bant in suo Creatore. Nudi erant parietes, sed
 corda plena & ornata diuinis donis. Nihil ibi o-
 culis carnis diuinum apparebat; sed spiritus ocu-
 lis omnia diuina erant: nullū natale adedè egenū,
 nec vllū adedè opulētū: nullū humano solatio ma-
 gis destitutū; nec diuino magis abūdās. In publico
 homo, in occulto Deus; quod exterius apparebat,
 alijs

„ alijs erat simile; quo latebat erat super omnes
 „ tende mixturam, pannos, & Angelos; lacrymas
 „ musicam. eamus ergo Domina, ad Angelos, ve
 „ nobis aperiant, scientiamque doceant, qua scia
 „ mus rem aestimare, adorare, ac celebrare sicut op
 „ fecerunt, cum primùm illum in mundo vide
 „ runt: hoc siquidem est opus, quod nobis in eo
 „ ciendum incumbit; & nullius alterius ratio villa
 „ habenda. Talem sui opinionem & aestimationem
 „ det IESVS D.V. vt non amplius sua sit, aut affe
 „ ctus alterius, nisi ipsius IESV solius. Amen. Amen.
 „ Amen.

Ex literis satis apparet tenera Sancti huius
 ri deuotio, ac dexteritas, qua sensim eam Domi
 nam expoliebat; cuius curam susceperat, dirigens
 eam ad perfectam suarum propensionum mortifi
 cationem, per quam ad perfectionis celsitudinem
 peruenitur. nam (quemadmodum in alijs literis
 hoc ipso anno datis eidem Dominae significauit)
 per hanc semitam vniuersalis abnegationis pro
 priae voluntatis ad tantam sublimitatem ascen
 dit: & in eisdem literis dicit: eam hunc defectum
 admisisse, quod tam breuiter sui rationem reddi
 didisset, quasi non habens, quid de suo profectu appo
 rirer: non etiam habuisset defectus, quos manife
 staret: ex quo apparet, Dominam illam per literas
 consueuisse reddere Patri rationem rerum suarum
 internarum, eiusque iudicium, & consilium peti
 uisse circa ea, quæ esset factura. Quod verò Patri
 præcipuè ei commendabat, illud erat: vt studeret
 in rebus omnibus quærere solum Deum; & con
 suum à personis, & creaturis exuere, sicut face
 bat à diuitijs. quam lectionem optimè illa est ali
 cuta
 barum
 guin
 cupa
 Dei e
 est e
 eius
 inter
 nimi
 creat
 Deum
 cieba
 quo
 Nun
 card
 ciens
 med
 stant
 inter
 loqu
 cū d
 freq
 cuiu
 ad d
 na &
 aut
 ritu
 dist
 bera
 in v
 & f
 rum
 imē

cuta; adeoque serio studuit exsequi, quod suade-
 batur, vt nulla personarum, quantumuis consan-
 guineæ aut affines essent, affectio, cor ipsius oc-
 cuparet; aut ab eò retraheret, quod voluntatis
 Dei esse intelligebat: cum qua tantam consecuta
 est conformitatem, vt nihil ipsam turbaret, aut
 eius patientiam læderet; nec vlla res sufficeret, ad
 interrompendum bonum hoc propositum, & a-
 nimi affectum, quo dicebat: fiat voluntas Dei. Re-
 creabatur, & oblectabatur tanquam filia, cum
 Deum appellaret patrem: nec vnquam finem fa-
 ciebat gratias agendi ob tantum beneficium,
 quo voluit, hoc nomine à nobis compellari.
 Nunquam parum aut multum comedebat, quin
 tardè satis præmitteret Pater noster, teneram fa-
 ciens reflexionem ad Verbum Patris: & inter co-
 medendum sæpe exaggerabat valde apud circum-
 stantes hanc gratiam: imò ipsum prandium sæpe
 interrompebat ob delectationem, qua, de hac gratiâ
 loquendo, afficiebatur. Tertio quoque die magnâ
 cū deuotione & lacrymis cōmunicabat, ita vt ipsa
 frequentia tenerum eius sensum non imminueret:
 cuius causa, quàm diu benè habebat, cōferbat se
 ad domū nostram professam cum sola vna matrō-
 na & viro quodam, cui inniteretur, nolens curru
 aut gestatoria sella vti, vt & in hoc heroicam spi-
 ritus pauperatē, & in medijs tot diuitijs, cor-
 dis humilitatē præ se ferret. Siquidē diues ac li-
 beralis in alios, in se ipsam erat pauper & parcâ,
 in vestitu, mensa, lecto, domestica suppellectili,
 & famulorum comitatu: nec aliud quicquam ho-
 rum retinēs, quàm quòd esset omnino necessariū:
 imò etiam in necessarijs aliquid sibi subtrahebat,
 non

non ex paritate, sed ex virtute: tum, vt plus haberet, quod pauperib. largiretur, tum, vt se ipsam mortificaret, Christumq; D. N. in eius paupertate, & contemptu amplius imitaretur, vt P. Balthassar illi suadebat.

CONSOLATVS verò est illam non parum in eo dolore, quem sensit ex morte D. D. Ioannis Austriaci, filij Caroli V. Imperatoris, quem ipsa simul cum viro suo Ludouico Quijadio in domo sua ab infantia educauerat; & tanquam filium eum diligebat, sicut & ille eam tanquam matrem, qui cum ex Hispania discederet in Belgium, cum magna teneritate ei valedixit: placuit que Deo D. N. accipere eum ex hac vita in flore suae ætatis, de sui honoris ac dignitatis inijs, Anno 1578. Erat tunc P. Balthassar Visitator Prouinciæ Arogocæ, in qua versabatur, & nuncius de prædicta morte peruenerat ad illum Valentię: & inde literas consolatorias scripserat ad prædictam Dominam in hunc modum.

§. II.

11. Decēb. „
1578. „ **S**PIRITVS Sanctus solatio sit & leuamini D.
„ V. qui ad reponendum adeo fecundi animi
„ fructus erit benè necessarius. Non scripsi D. V.
„ statim atq; intellexi transitū ex hac vita ad eam, quæ
„ est omnibus æterna D. D. Ioan. Austriaci: quia &
„ ego æquè opus habui consolatione, atque D. V.
„ Sed aduertens, talem nuncium eò fortius D. V.
„ icturum, quò tanquam mater, propinquior erat
„ & eum tangebatur quem maximè in hoc mundo cari-
„ rù habebat: existimaui, non amplius differre hoc
„ scribendi officium: cuius hoc sit initiū, quod offi-
„ ciū, eius serenitati, & V. D. in hac calamitate de-
bitum